

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/237/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010032
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010032.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Pavla Macháča v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 29.11.2023 sp. zn. 17T/3/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. decembra 2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd („citácia“) podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovuje, že odsúdený A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXX/XX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom **n e o s v e d č i l**,

a preto nariaďuje výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 24. 01. 2022, sp. zn. 17T/3/2022, právoplatným dňa 15. 02. 2022, v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 52 ods. 5 v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 467-468 spisu.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený po vykonaní verejného zasadnutia sťažnosť (č.l.466 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 466 spisu).

Podanú sťažnosť odsúdený do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému uzneseniu okresného súdu je sťažnosť prípustná (§ 419 odsek 2 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 odsek 1 Trestného poriadku), riadne a včas v zákonom stanovenej lehote (§ 187 odsek 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre zákonné a objektívne rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k správny záverom, keď odsúdenému nariadil výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 24.01.2022, sp. zn. 17T/3/2022 a tiež správne rozhodol o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm.

a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné skutočnosti a správne úvahy, na základe ktorých dospel k nevyhnutnosti rozhodnúť o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Odôvodnenie rozhodnutí I. stupňového a II. stupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016).

Podľa § 52 ods. 1 prvá veta Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Vyššie citované zákonné ustanovenie § 52 ods. 1 prvá veta Trestného zákona upravuje právne podmienky pre rozhodovanie o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom osvedčil možno len v tom prípade, ak sú splnené súčasne nasledovné tri podmienky:

1. odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život,
2. odsúdený dodržiaval podmienky probačného dohľadu,
3. odsúdený splnil uložené obmedzenia a povinnosti,

príčom nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok je dôvodom na vyslovenie neosvedčenia v skúšobnej dobe a nariadenia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či vykoná zvyšok trestu súd vždy skúma, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Vedenie riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušil občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987).

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení má krajský súd za potrebné uviesť, že podľa názoru krajského súdu je nesporné, že odsúdený A. B. napriek hrozbe nariadenia výkonu dvojročného trestu odňatia slobody v prejednávanej veci počas plynutia skúšobnej doby nevedol v skúšobnej dobe riadny život. Odsúdený sa síce počas plynutia skúšobnej doby nedopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ale bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25. júla 2023 sp. zn. 11T/50/2023, pretože z nedbanlivosti si neplnil najmenej dva mesiace v období dvoch rokov zákonnú povinnosť vyživovať iného čím teda spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, prečin zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 06.09.2023 a odsúdený si neplnil vyživovaciu povinnosť od mesiaca september 2017 až do dňa 25.07.2023, teda aj v období plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Následne sa dopustil v skúšobnej dobe štyroch priestupkov a to :

- dňa 20.03.2022 ohrozenie verejného zdravia za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50,- eur,
- dňa 20.09.2022 priestupku proti verejnému poriadku za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur,
- dňa 21.03.2023 priestupku proti majetku za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur
- dňa 28.06.2023 priestupku a to neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur.

Z uvedeného teda vyplýva, že odsúdený nepreukázal vedenie riadneho života v skúšobnej dobe. Odsúdený bol za nedbanlivostný trestný čin, opakovane spáchal priestupky pričom ani sankcie za ne uložené a ani vedomie, že ich páchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom a hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody ho nevedli k tomu, aby sa ich do budúcnosti vyvaroval. Napokon túto skutočnosť dosvedčuje aj priebežná správa mediáčnej a probačnej úradníčky z ktorej je zrejmé, že odsúdený sa dostavil na prvý termín probácie pod vplyvom alkoholu, na ďalší termín dňa 30.05.2023 sa nedostavil, ani sa vopred z neúčasti neospravedlnil Na termín určený na

16.11.2023 sa riadne dostavil a uviedol, že býva u matky a asi pol roka je práceneschopný, nepracuje a chce požiadať o invalidný dôchodok.

Takto uvedené skutočnosti podľa názoru krajského súdu svedčia o tom, že odsúdený svojim správaním (neplnenie vyživovacej povinnosti, spáchanie štyroch priestupkov) preukazuje svoj ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život a podmiennečné odsúdenie s probačným dohľadom u neho nespĺnilo svoj účel.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradiť páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

Okresný súd správne rozhodol, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku odsúdený nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že samotný výrok : „sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom neosvedčil a preto nariaďuje výkon trestu odňatia slobody“ nesformuloval správne. Platí totiž, že ak okresný súd dospeje k záveru, že je na mieste rozhodnúť o tom, že odsúdený už v priebehu plynutia skúšobnej doby s probačným dohľadom vykoná trest, ktorý mu bol pôvodne podmiennečne odložený potom výrok takéhoto rozhodnutia nemá obsahovať konštatovanie, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil, keďže táto mu ešte neuplynula, čo mimo iné explicitne vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 52 ods. 1 veta prvá za bodkočiarkou Trestného zákona, preto správne výrok má znieť :„, nariaďuje výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky , ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom... .“ Uvedená skutočnosť však nič nemení na závere, že odsúdený musí vykonať trest odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne podmiennečne odložený.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, preto sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.